

dubna před 6 h. ranní byli jsme vyburcováni se spán-
 kým zanedbáním, kterého poslali distojníci, aby čas
 na minutu opustili obydlí a šli do lesa. Když jsme si
 uvědomili situaci, vyhnaly nás první výstřely, bez tep-
 ho oblečení a bez jídla k lesu, kde nás ohmatali a
 vodili jako psy z místa na místo. Konečně asi 80 m
 od domu nás posadili na chladnou zem k lesu, a
 vyslychali. Potom nás přimutitli se dívat na jejich proci-
 námí, a strážili nás zbraní ve všech stran, sdali jistě
 strach a dávali pozor na naši řeč. Ustoupili pouze na
 a quičky. Jak quičkovi vyšli do lesa, tak se vzhli jak
 selmy na obydlí a rabovali. K nejčastěji stodoly a hůby
 pak se chleba vypustitli dřívě, co se dalo chytitli a
 rabovali. Seděli jsme v lese v levo, odkud jsme viděla
 do dvora našeho i quičkověho, jak se dobývali místo
 násilím. U quičků nejčastěji dobývali okénka do stě,
 které bylo zakázané kromě dveř. a jiných míst.
 Jak šedili do okénka pancéřovou pěst. ~~Často~~ nás
 přemutli na jiné místo, zase vyslychali, se ^{se} pěstí, band-
 ta a partyzán. Stále se ptali, kolik máme banditů u
 nás a kolik u quičků. Zapněli jsme všechny, ale nemá
 a a nicem nevíme, přesto, se hrozitli smrtí. Potom jsme
 byli zase přehnaní přes potok na pravo na quičky,
 leč čono quičko ani yanho tam už nebylo. Jen
 co jsme si sedli, přičel vřít pro čono quičkovec a
 čivost. To tulo do br nepřestaly by jistě výstřelů a
 výbuchů. Byl na chvíli klid, co čivost přičel vřít
 jak vřít.

To přelstilo Jani gurečkovu a děvčátka. Tak vynášeli
od gurečků věci na dřevě a zvinolyté nosili v měchách
V největší hrůze si pustili gramofon s nejveselším
tánkem, a čekatel esmanů nebral konce. K tomu je
mlýnské holo se stácela a klepala divným zvukem
do 1/4 h. pro odvedení Jani gurečkovu přišli pro m
Vedl mne za ruku na náš dvůr, tam seděla gestapa
nevinně už holit, u zohradky měli uzavřeného psa, to
pro mě skočil tak, že jsem odtkačil. Řekli mně,
že gurečkovu banditama, aby ch šlo blíž k tomu psi
vi tam pro to potvrdí. Vyslychaní nebralo konce, stále
se ptali, kdo k nám chodil a kdo gurečkovu, k tomu
mi dvěma přijímali návštěvu, sdali se návštěvníkem
vespoleč. Že všechny hrůzby napínala jsem všechn
že oni mně nevěřili, řekli, že mně k tomu přimutí.
Tak mne vedl za ruku na gurečků dvůr, podíval
na mé partyzány, sdali je znám. To snad by
to k největší chůle pro mně, panivocli tam le
li v dřevě k samé známé partyzáni, se kterými j
mluvila v předání ten večer 2. 14. a 10 h. večer. Takli
jsem trochu a oni mně vedli jejím nohám, a by ch
podívala dobře, ^{na obličej} řekli mně jak se k nim nepřianá
že mne položí k nim. ~~...~~ Připravená na smet,
řekla jsem, že je nějaká, jímam dva, to byli of
člově starý to s gankem. Řekám jim, jak jsem se
ocitla ^{společ} na našem dvoře. Němci jim řík mně šltali

o všech stran. Jak jsem byla přivlečena
 do gestapáckého, kde mne přehrápili otázkou, zdali
 jsem křesťánka v Leskoveci. Byli informováni správně na
 quičky a mně řekli, že jimi bylo oznámeno, když v
 našem čístě bydlí vdova se čtyřmi syny. Itali se,
 zase kdo jsem. S velikou prosbou mne odtažili do své
 knice, kde byla hrůzná správa. Ukázala jsem legi-
 timaci a ostatní dokumenty a přece uvěřili. Řekli
 že jeden pravději jimi řekl, jmenem o matce a 4 synech.
 To se samými hrozbami mně propustili. Potom vypracovan
 věci nalozili nás nás vinn, dověřili ^{na} nám a začali to nej-
 hroznější divadlo, zapalovat. Poněvadž se báli v lesť
 do quičkové stodoly pro slámu, odnesli nás les a
 tím zapalovali. Dovedli mne zpátky za maminkou a
 zase připomněli dívat se na tu hrůzu. Bylo strašné
 dívat se, jak červení jazyky pokrývaly stodolu a pal
 se chytli obytný dům. Zase byl odvlečen bratr Jan, by
 houpal ve stěpě redi. Poněvadž podle výstřel se shlepa,
 všichni se rozutekli ven. Poněvadž hořelo střecha dár
 přivedli zase bratra ještě se dvěma sousecty, by se
 pátili v oknech sádky. S největším strachem chtěl by
 prosit, by nás aspoň dovolili nějaké věci zachránit,
 nalískali mu esmani a se odmítli.

Ponež se esmani sešlechli na 4 skupiny a odtažili
 I zůstalo u nás asi 40 obyčejných vojáků, kteří nám
 dovolili házet svůj domek, za stálého hlídání.

Ukna byly vyčiřeny, nímobyti, maso, sádlo, skořka
všechno pryč, šaty z vycházkové damské, 1 páru bot
vycházkových, 5 m bílého plátna, 4 m refinu, damské
pracovní boty, deštník, kufec, ponožky bílé, punčochy.
2 ženské obleky z vycházkové, boty vycházkové, košile
z spodky, gumový plášť. 4 kence mléka vypili, pak
šence rozlili, smetane, co se líbilo všechno brali.
Jedli rostli a ještě se směli.

Krásnou misku porcelánovou rozlili, na kletci jsem
měla uboženo 35 vajec pro partyzány na čtvrtek
5/4. Kdy si měli pro ni přijít. Dále dva litry koňo-
hu vypili též pro partyzány, čehož je svědek rajatý
partyzán. Jůber, králičky ~~...~~ vajíčka na kursu ku
postávali a ještě ptali. ještě jsme musili quřičkou
stříbrnou prokázat, s největší škodolibostí je hářeli
do měcha. Konečně nadeset večer, celý den bez stravy
a se stálého stržením jsme ~~...~~ usnout nemohli.
Do celí 34 dni z nás obtočpili kulometami se stálého
středání, bez dovolení jsme ani ^{do vesnice} ~~...~~ nedělali.

Ze všechi hrůz, a přechlazení jsme onemocněli svlašt
maminkama dlouhou dobu. v očekávání, co nám
donesou příští dny.

3. dubna byl mi v paměti obraz který nikdy nevyzme
Františka Mařhátková.